

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, ID DS: qkbaa2n
posta@uouu.gov.cz, uouu.gov.cz

Čj. UOOU-04142/22-34

ROZHODNUTÍ

Předseda Úřadu pro ochranu osobních údajů jako odvolací orgán příslušný podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, rozhodl podle ustanovení § 152 odst. 6 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, takto:

Rozkladu obviněné, společnosti [redacted] proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů čj. UOOU-04142/22-28 ze dne 2. října 2025 (dále „rozhodnutí“) se zčásti vyhovuje, a to tak, že ve výroku II. rozhodnutí se slova „pokuta ve výši 10.000.000 Kč (slovy deset milionů korun českých)“ nahrazují slovy „pokuta ve výši 7.500.000 Kč (slovy sedm milionů pět set tisíc korun českých)“, a ve zbývající části se napadené rozhodnutí potvrzuje.

Odůvodnění

I. Vymezení věci

[1] Řízení o přestupku vedené Úřadem pro ochranu osobních údajů (dále „Úřad“) s obviněnou společností [redacted] (dále „obviněná“), pro podezření ze spáchání přestupku podle § 17e odst. 1 písm. b) zákona č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů, spočívajícího ve využívání [redacted] rodných čísel vlastníků nemovitých věcí obviněnou, aniž by jí pro toto využití rodných čísel svědčil některý z právních titulů uvedených v § 13c odst. 1 zákona č. 133/2000 Sb., bylo zahájeno dne 12. ledna 2023. Podkladem pro zahájení řízení byl spisový materiál shromážděný Úřadem na základě podnětu Českého úřadu zeměměřického a katastrálního doručeného Úřadu dne 4. června 2021, a dále skutečnosti zjištěné v rámci kontroly vedené Úřadem u obviněné podle zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole, pod sp. zn. UOOU-02744/21 ve dnech 16. prosince 2021 až 22. listopadu 2022.

[2] Na základě tohoto řízení o přestupku bylo vydáno rozhodnutí Úřadu čj. UOOU-04142/22-28 ze dne 2. října 2025 (dále jen „rozhodnutí“). Rozhodnutím byla obviněná shledána vinnou tím, že v rámci tří souborů dat obsahujících údaje o nemovitých věcech na území České republiky včetně údajů o vlastnících těchto nemovitých věcí, vedených obviněnou v souvislosti se službami nabízenými klientům obviněné prostřednictvím webových stránek [redacted] uložených na serverech [redacted] a [redacted] spravovaných pro obviněnou společnost [redacted] se sídlem [redacted] a to konkrétně ve složce se soubory dat

s názvem [REDAKCE] a ve složce se soubory dat s názvem [REDAKCE] obou umístěných v archivu [REDAKCE] v rámci adresářové struktury [REDAKCE] a v databázi s názvem [REDAKCE] minimálně ke dni 4. března 2022 využívala nejméně [REDAKCE] rodných čísel vlastníků a spoluvlastníků nemovitých věcí, aniž obviněné pro takovéto využití svědčil některý z právních titulů uvedených v § 13c odst. 1 zákona č. 133/2000 Sb. Tím obviněná spáchala přešpek podle § 17e odst. 1 písm. b) zákona č. 133/2000 Sb., neboť neoprávněně využívala rodná čísla, za což jí byla podle § 35 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, a v souladu s § 17e odst. 2 zákona č. 133/2000 Sb., uložena pokuta ve výši 10.000.000 Kč.

[3] Proti rozhodnutí, které bylo obviněné doručeno dne 6. října 2025, obviněná podala dne 20. října 2025 rozklad, který doplnila dalším odůvodněním doručeným Úřadu dne 7. listopadu 2025.

II. Obsah rozkladu

[4] Rozkladem obviněná označila rozhodnutí za nesprávné a nepřezkoumatelné, proto jej navrhla zrušit a věc vrátit správnímu orgánu prvního stupně k novému projednání. Obviněná pak rozhodnutí označila za nesprávné jak z hlediska věcného, tak z hlediska právního posouzení i z hlediska nepřezkoumatelnosti pro vady řízení. Uložená pokuta má být zjevně likvidační, jelikož byla stanovena v maximální možné výši na základě neaktuálních údajů o hospodaření obviněné, přičemž nebyly řádně vyhodnoceny polehčující okolnosti a nebylo přihlédnuto k rozhodovací praxi Úřadu v obdobných případech. Právní kvalifikace přestupku má být nesprávná, neboť zjištěné jednání nenaplnňuje materiální ani formální znaky přestupku, zejména s ohledem na absenci systematičnosti a společenské škodlivosti požadované judikaturou.

[5] Procesní vady řízení obviněná shledala v tom, že jí údajně nebyla reálně umožněna plnohodnotná účast při provádění důkazů, ani možnost kvalifikovaně reagovat na jejich obsah. Klíčový důkaz, tedy [REDAKCE] byl obviněné předložen až při ústním jednání bez poskytnutí přiměřené lhůty k odbornému posouzení či oponentuře. Tím byla, podle názoru obviněné, porušena zásada kontradiktornosti a rovnosti zbraní i právo podle § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Správní orgán prvního stupně pak měl nepřipustně kompenzovat nedostatečné projednání důkazů při ústním jednání tím, že obviněné následně umožnil podání písemného stanoviska. To se týkalo především ústního jednání konaného dne 27. května 2025, na němž byl Úřadem demonstrován a podrobně vysvětlen základní důkaz týkající se závěrů forenzní analýzy zajištěných dat, aniž by obviněná měla možnost se s těmito závěry blíže seznámit a efektivně se k nim vyjádřit, jelikož následně byla dne 6. června 2025 obviněné doručena výzva k uplatnění práva podle § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., přičemž obviněné byla poskytnuta lhůta 30 dnů pro písemné vyjádření a 10 dnů k nahlédnutí do spisu.

[6] Obviněná dále brojí proti nesprávnému hmotněprávnímu posouzení skutku. Správní orgán prvního stupně, podle názoru obviněné, neprokázal naplnění základního znaku skutkové podstaty, tedy využívání rodných čísel, ani nevysvětlil konkrétní způsob, jakým měla obviněná s těmito údaji vědomě, aktivně a účelově nakládat. Samotné technické uložení dat v systému

bez důkazu o jejich faktickém zpracování či použití nemůže být, podle názoru obviněné, považováno za využívání ve smyslu zákona. Zároveň chybí individualizace skutku, tedy důkaz, že konkrétní rodná čísla byla obviněnou skutečně využita či zpracována. Obviněná měla po celou dobu řízení uvádět, že předmětný software, v jehož rámci se mohla rodná čísla objevit, byl převzat smluvně a v dobré víře s výslovným ujištěním o právní bezvadnosti, ovšem při absenci technické dokumentace. Funkcionalita umožňující export dat obsahujících rodná čísla pak byla využívána výlučně klienty, nikoli obviněnou, a rodná čísla se do systému dostávala výlučně jako součást technického exportu vyvolaného klienty, přičemž obviněná popřela, že by někdy získávala rodná čísla z katastru nemovitostí, a tato byla pravděpodobně součástí historické, obviněnou zakoupené verze software. Historická data, která mohla obsahovat rodná čísla, pak byla odstraněna dne 2. prosince 2022.

[7] Ve vztahu k naplnění znaku skutkové povahy přestupku „využívání“ obviněná uvedla, že sice nerozporuje počet [redacted] rodných čísel zajištěných v jejím datovém úložišti, nicméně obviněná žádnou vlastní databázi rodných čísel nevytvářela a s těmito údaji nijak nepracovala, jelikož byla obsažena výhradně v exportech generovaných jednotlivými klienty. Mělo tedy jít o data vytvořená pro potřeby uživatelů, nikoli o údaje zpracovávané obviněnou pro její vlastní provozní či obchodní účely. Pojem „využívání“ má, podle názoru obviněné, vyžadovat vědomé, aktivní a účelové nakládání s rodným číslem a nikoli jeho pouhé pasívní držení. Obviněná pak měla vystupovat výlučně jako zpracovatel osobních údajů pro své klienty, kteří byli v roli správců a jako takoví mají oni nést odpovědnost.

[8] Obviněná dále poukázala na údajnou nesprávnost a účelovost skutkových závěrů obsažených v rozhodnutí. Tyto závěry mají vycházet z domněnek a volných interpretací, nikoliv z důkazů obsažených ve spise. Úřad neprovedl žádné dokazování k otázce postavení obviněné jako správce nebo zpracovatele osobních údajů a své závěry o využívání odvodil pouze z existence datových souborů, nikoliv z jejich obsahu či reálného nakládání s nimi. Takový postup obviněná shledala v rozporu se zásadou materiální pravdy i zásadou in dubio pro reo. V této souvislosti obviněná označila za nepřípustné dovozovat skutkovou podstatu přestupku z obecných [redacted], přičemž má být, vzhledem k nálezům rodných čísel ve složce určené k uložení jednorázových výstupů generovaných uživateli, zjevné, že šlo o klientská data a nikoli o datový fond obviněné. Stejně tak propagační materiály, na jejichž základě jsou činěny závěry uvedené v bodě 54 odůvodnění rozhodnutí, nijak nezmiňují rodné číslo a hovoří pouze o identifikaci nemovitosti v majetku fyzických osob v návaznosti na veřejně dostupné údaje. Obviněná také považuje za zásadní detekci původu rodných čísel, tedy to, zda byla získána aktivitou obviněné anebo se do systému dostala automatizovaně či jako součást činnosti uživatelů, jelikož samotné technické uložení údajů v systému bez vědomé dispozice nelze považovat za „využívání“ ve smyslu příslušného přestupkového jednání, přičemž Úřad žádné vědomé, identifikovatelné a účelové nakládání s rodným číslem nedoložil. Navíc k využívání rodných čísel mělo podle Úřadu docházet také v databázi [redacted] přestože v ní žádná rodná čísla nebyla nalezena. Podle tvrzení obviněné tedy rodná čísla nebyla klíčovou funkcionalitou, ale pouze technickým doplňkem určitého výstupu doplněného a vygenerovaného uživatelem. Určité závěry uvedené v rozhodnutí neplynou z důkazů, ale jsou dovozovány a následně dotvářeny, jako např. úvaha prezentovaná v bodě 38 odůvodnění rozhodnutí týkající se schopnosti aplikace [redacted] či o způsobech, jakými mohla obviněná zajišťovat

získávání dat z veřejných rejstříků, přičemž tyto konstrukce mají zcela vybočovat z rámce posuzovaného přestupku.

[9] Uložená pokuta je, podle názoru obviněné, v rozporu se zásadami přiměřenosti a individualizace správního trestání, jelikož správní orgán prvního stupně nevezl v úvahu ekonomickou situaci obviněné ke dni svého rozhodnutí, ačkoliv právě tento okamžik je rozhodný pro posouzení přiměřenosti sankce. Opominul doložené ztrátové hospodaření i přijatá nápravná opatření a uložil pokutu s likvidačním účinkem, která postrádá jak preventivní, tak výchovný smysl. Pokuta uložená na samém horním limitu zákonné sazby pak musí být zvláště ojedinělou a silně odůvodněnou výjimkou, nikoli pravidlem. Úřad však při vyměření pokuty odmítl přihlídnout k nápravným opatřením, jako byl výmaz všech relevantních souborů a dat, které obviněná provedla z vlastní iniciativy ještě před vydáním rozhodnutí, stejně tak pomínil velmi krátkou dobu vytýkaného jednání, tedy dobu jednoho dne, jak má vyplývat z výroku rozhodnutí, a navíc se jednalo i o první provinění obviněné v oblasti ochrany osobních údajů. Obviněná také poukázala na své ztrátové hospodaření v posledních třech účetních obdobích, které svědčí o ekonomickém útlumu obviněné. K tomu doložila aktuální účetní závěrky, daňová přiznání a rozvahy za roky 2022 až 2024. Tento útlum podle obviněné nesouvisel s nakládáním s rodnými čísly, ale byl způsoben tím, že obviněná v důsledku spáchání přestupku na úseku katastru nemovitostí České republiky podle § 57 odst. 1 písm. b) zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí, kterého se dopustila tím, že šířila katastrální data dalším subjektům bez odpovídajícího oprávnění, za což jí byla uložena pokuta ve výši [REDACTED] dočasně pozastavila službu zprostředkování dat z katastru nemovitostí. Tato situace trvala několik měsíců a v jejím důsledku došlo k výraznému poklesu tržeb obviněné. V současné době však je obviněná řádným smluvním partnerem Českého úřadu zeměměřického a katastrálního, a jako oficiální šířitel dat postupuje v plném souladu s právním rámcem. Služby obviněné jsou ovšem v současné době nabízeny výrazně draž než obdobné služby poskytované některými konkurenčními subjekty, které obdobná data nabízejí bez odpovídající licence. Je tedy zřejmé, že pokuta neodpovídá reálným možnostem obviněné, a má tedy nepřipustně likvidační charakter.

III. Posouzení odvolacím orgánem

[10] Odvolací orgán na základě podaného rozkladu přezkoumal napadené rozhodnutí v celém rozsahu, včetně procesu, který předcházel jeho vydání, a v této souvislosti se předně zabýval argumentací obviněné.

[11] Ohledně obviněnou tvrzených procesních vad řízení, které obviněná spatřuje v tom, že jí nebyla reálně umožněna plnohodnotná účast při provádění důkazů, ani možnost kvalifikovaně reagovat na jejich obsah v souvislosti s [REDACTED] tj. klíčového důkazu předloženého až při ústním jednání bez poskytnutí přiměřené lhůty k odbornému posouzení či oponentuře, odvolací orgán shledal, že ze strany správního orgánu prvního stupně v rámci ústního jednání konaného dne 27. května 2025 byl důkaz ve vztahu k zálohám dat obviněné (obsažených na externím disku, tj. „datovém nosiči č. 1“) řádně proveden a zahrnoval i seznámení obviněné se zjištěními plynoucími z předmětné analýzy zajištěných dat. Ostatně sama obviněná v rámci doplnění podaného rozkladu uvedla, že

správní orgán prvního stupně při tomto jednání důkaz „demonstroval“ a „podrobně vysvětlil“, přičemž obviněné bylo známo, co bude předmětem dokazování, tj. v tomto ohledu měla možnost přizvat odborně kvalifikované zaměstnance k účasti při jednání. Z hlediska přiměřenosti lhůty poskytnuté správním orgánem prvního stupně k vyjádření obviněné je třeba uvést, že dne 27. května 2025 byla v rámci ústního jednání správním orgánem prvního stupně obviněné předána kopie úředního záznamu čj. UOOU-04142/22-22 ze dne 23. května 2025 popisujícího závěry z analýzy zajištěných dat obviněné spravovaných společností [redacted]. Prostor k vyjádření tudíž byl obviněné dán jak v průběhu předmětného ústního jednání, k čemuž obviněná uvedla, že žádá alespoň jeden měsíc na vyjádření, tak i poté. Na základě přípisu s názvem „Oznámení o ukončení shromažďování podkladů rozhodnutí a výzva k seznámení se s podklady rozhodnutí“ doručeného obviněné dne 11. června 2025 byla správním orgánem prvního stupně stanovena 30denní procesní lhůta k vyjádření se k podkladům rozhodnutí od doručení uvedeného oznámení (tj. celkem 45 dnů ode dne konání předmětného jednání). Obviněná se v této lhůtě nikterak nevyjádřila, ani správní orgán prvního stupně nepožádala o její prodloužení (k vydání samotného rozhodnutí bylo pak přistoupeno dne 2. října 2025 a obviněná tedy měla více než 4 měsíce na vyjádření). Nadto odvolací orgán podotýká, že veškerá zajištěná data, která byla předmětem dokazování, jsou daty obviněné zálohovanými v souvislosti s její činností, což ve svém důsledku prohlubovalo možnosti obhajoby obviněné.

[12] Ohledně obviněnou rozporovaného naplnění základního znaku skutkové podstaty přestupku upravené v ustanovení § 17e odst. 1 písm. b) zákona č. 133/2000 Sb., tj. neoprávněného využívání rodného čísla, odvolací orgán odkazuje na § 13a písm. g) zákona č. 133/2000 Sb., z něhož je patrné, že „využíváním“ rodných čísel se rozumí jejich „shromažďování, vedení nebo zpracování jiným způsobem.“ Z uvedeného je bez dalšího zřejmé, že takovéto vymezení pojmu „využívání“ zahrnuje i uložení, které je evidentním výsledkem shromažďování. Stejně tak je nutno upozornit na rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 5 As 198/2015-60 ze dne 20. září 2016, podle něhož je možno pro výklad zákona č. 133/2000 Sb. subsidiárně aplikovat legislativu týkající se zpracování osobních údajů. Definice „zpracování“ uvedená v čl. 4 bodě 2) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES [dále „nařízení (EU) 2016/679“], i v ustanovení § 4 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, účinného v době vyhlášení předmětného rozsudku, pak do výčtu operací podléhajících definici zpracování zařazuje mj. i shromáždění a uložení. Odvolací orgán však zároveň uvádí, že v nyní posuzovaném případě se jedná primárně o aplikaci zákona č. 133/2000 Sb. a nikoli nařízení (EU) 2016/679, které je aplikovatelné pouze subsidiárně jako interpretační vodítko, a pro tento případ je skutková podstata přestupku jednoznačně vymezena § 17e odst. 1 písm. b) zákona č. 133/2000 Sb. s odkazem na ustanovení § 13c odst. 1 tohoto zákona stanovující případy legálního využívání rodného čísla, aniž by bylo nutno zkoumat původ rodných čísel. Rodná čísla pak byla obviněnou evidentně alespoň uchovávána, a tedy i využívána, aniž by obviněná doložila existenci některého z právních titulů podle § 13c odst. 1 zákona č. 133/2000 Sb. Byla-li ovšem

obviněná v rámci akvizice rodných čísel uvedena v omyl, není vyloučeno, aby se domáhala reparace takto vzniklé újmy.

[13] Přes výše uvedené odvolací orgán k tvrzení obviněné, že chybí individualizace skutku, tedy důkaz, že konkrétní rodná čísla byla obviněnou skutečně aktivně a účelově využita či zpracována, pro úplnost uvádí, že sama obviněná aktivní využívání rodných čísel potvrdila (vyhledávání pomocí rodných čísel, jak se uvádí v bodě 58 odůvodnění rozhodnutí). Dále správní orgán prvního stupně řetězcem přípustných, logicky navazujících nepřímých důkazů doložil (vizte kupř. body 38 a 54 odůvodnění rozhodnutí), že využívání rodných čísel tvořilo důležitou součást předmětu podnikání obviněné. V rozkladu obviněná uvedla, že: „*Rodná čísla byla obsažena výhradně v exportech, které si samostatně generovali jednotliví klienti. Šlo tedy o data vytvořená pro potřeby klientů, nikoli údaje zpracováváné obviněnou pro její vlastní provozní či obchodní účely*“. Z uvedeného je zřejmé, že obviněná prostřednictvím svého software umožnila klientům generovat exporty obsahující rodná čísla. Není přitom rozhodující, že rodná čísla sama dále nevyužívala pro své vlastní účely. Na základě výše uvedeného nelze hovořit o pasivním využívání, resp. uchovávání tvrzeném obviněnou. Je však zřejmé, že obviněná předmětná data včetně rodných čísel využívala k jí stanovenému účelu, a prismatem nařízení (EU) 2016/679 tedy byla v pozici správce.

[14] Ve vztahu k námitce ohledně uložené pokuty, kterou obviněná považuje za rozpornou se zásadami přiměřenosti a individualizace správního trestání, a současně za likvidační, odvolací orgán odkazuje na odůvodnění uvedené v napadeném rozhodnutí (bod 78 a následující), s nímž se až na dále uvedené (vizte níže bod 16) v zásadě ztotožňuje. Z odůvodnění je mj. zjevné, že správní orgán prvního stupně vzal v potaz i aktuálně dostupné údaje o finančním hospodaření obviněné (účetní závěrka za rok 2024). Dále, jak vyplynulo z rozkladových námitek, obviněná již (jako profesionál) neoprávněně nakládala s katastrálními daty. V této souvislosti odvolací orgán také uvádí, že Úřad v řízení vedeném sub sp. zn. UOOU-00743/21 uložil pokutu ve výši [REDAKCE] neoprávněně nakládání se dvěma rodnými čísly, obdobně v řízení vedeném sub sp. zn. SPR-0595/11 uložil za neoprávněně nakládání s rodnými čísly pokutu ve výši [REDAKCE]. V nyní posuzovaném případě se jedná o využívání [REDAKCE] rodných čísel vlastníků nemovitých věcí. Z tohoto pohledu by tedy uložená pokuta nijak nevybočila z rozhodovací praxe Úřadu.

[15] Ohledně stanovení výše pokuty pak odvolací orgán pro úplnost připomíná rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 8 Afs 25/2012-351 ze dne 29. ledna 2015 (bod 444. odůvodnění), podle něhož sice pokuta sama o sobě nesmí mít likvidační důsledky, nicméně „*má-li stanovení přiměřené výše pokuty vést k dosažení účelu trestu z hlediska individuální i generální prevence, musí být citelným zásahem do majetkové sféry pachatele. Pokud se pachatel dostal do závažných finančních problémů ještě před uložením pokuty v důsledku jiných okolností (ať již zaviněných nebo nezaviněných), je zřejmé, že bude pokutu pocítovat citelněji než subjekt, který není zatížen dluhy. Důsledkem předlužení pachatele však nemůže být automatická imunita vůči sankcím ukládaným v oblasti veřejného práva. Opačný závěr by zcela popřel účel trestu a narušil efektivitu prosazování práva hospodářské soutěže. Mohl by*

vést dokonce k absurdním důsledkům, kdy předlužený subjekt by se fakticky mohl chovat na trhu libovolně a mohl by beztrestně páchat jakoukoliv protiprávní činnost, včetně té nejzávažnější. Takový závěr je třeba odmítnout.“ Obdobně vyznívají i další rozsudky, možno připomenout i např. rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 10 Ads 140/2014-58 ze dne 14. srpna 2014 nebo rozsudek Krajského soudu v Ostravě čj. 78 Ad 5/2011-47 ze dne 21. srpna 2012, zdůrazňující nezbytnost vyměření pokuty tak, aby představovala citelný zásah do majetkové sféry pachatele. K tomu je třeba dále připomenout i rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 1 As 78/2024–90 ze dne 1. srpna 2024 (bod 70 odůvodnění), podle kterého: *„Pouhý záporný výsledek hospodaření tak není důvodem pro konstatování likvidačního účinku pokuty. Pokud by tomu tak bylo, mohla by tato skutečnost vést k absurdním závěrům, jelikož např. subjektům dlouhodobě podnikajícím se ztrátou by nebylo vůbec možné uložit správní trest. Případné kontroly a následné trestání protiprávního jednání by vůči těmto subjektům pozbylo svůj smysl a účel.“* Vyměřená pokuta by tak korespondovala i s uvedenou judikaturou.

[16] Zároveň však odvolací orgán shledal, že správní orgán prvního stupně chybně nepřihlédl k nápravným opatřením přijatým ze strany obviněné. Stejně tak nutno uznat, že nebyla přesně vymezena časová dimenze přestupku a toto je třeba zohlednit ve prospěch obviněné, byť je zjevné, že přestupek se nevztahuje k časovému úseku jednoho dne, nýbrž k blíže nespecifikovanému časovému úseku ohraničenému dnem 4. března 2022. Z těchto důvodů odvolací orgán přistoupil k redukci pokuty uložené správním orgánem prvního stupně.

[17] Odvolací orgán pak konstatuje, že po celkovém přezkoumání nebyla, s výjimkou určení výše pokuty, zjištěna v postupu správního orgánu prvního stupně žádná pochybení, zejména nebyla zjištěna pochybení způsobující nezákonnost rozhodnutí. Ze všech výše uvedených důvodů proto odvolací orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí podle ustanovení § 152 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, nelze podat rozklad.

Praha 18. prosince 2025

Mgr. Jiří Kaucký
předseda
(podepsáno elektronicky)